

АНА АРКАТОВА

ИЗ НОВЕ ОРНИТОЛОГИЈЕ

Трезвено посматрам врат
ту и ту га бора гута
господе даћу све заузврат
дај ми петнаест минута
ешарпа чвор марамица
ледени дражеји огрлице
господе сад се уозбиљи
имао си већ тај филинг

Боже – шта год да тражим
одговор је прави стопут
муж – како год га згазим
вечно прати ме у стопу
преко USB-а старог
пене за бријање
полумртве грао
шоље за разбијање

Да л у кухињама разним
ил у четри ока мрска
у мартовском pas de deux
доста је – искупила сам последњу дрскост
да царујем у теби усуде

Без вела без карневала
без флердоранжа
изашла сам и дала
заклетву по Асанжу
нити дању нити ноћу
ни од среће ни од туге
не отварам туђу пошту
нити есемес за друге

Нема слађе жеље
Нема снова већих
Шта има више цура
Ноћу да моли небеса
Него да и четрдесетогодишња
Него да и педесетогодишња
Него да и шездесетогодишња
Остане у величини S-a

ИЗ НОВЕ ОРНИТОЛОГИЈЕ

У почетку нежно кремасто и вешто
уплитао се у моју косу
извлачио се тешко
после тонуо ко влат чаја топио се ко нескафа
потписивао се оловком на мени а у име стафа
склањао с папира прсте да се примакне до мојих
вадио лепотице из транса – ко то десно седи или стоји
два нарогушених голуба пар зеба
које узгред никада не лете
умиру у грању испод неба
ко што рече орнитолог сам се шуњао за њима
разликује триста врста
само према гласовима

... И још је траг К. познат по
Савезној школи
Највише њилошке припреме
(Из водича за 1972. годину)

✻

Спушта се авион на траву папратову,
девојчица у кесу повраћа и јеца,
скачи, скачи, кенгуру, зецову,
љубићемо те ко деца,
у стакло, пропелере, бензин,
пусти нас у пилотску кабину,
ево и нас јеси на небеси,
како крила? ево, пипни ми грбину.

Ађа, сећаш се школе 25?
 А мене? Ја сам Пањина Лариса.
 Живим и радим у Љ. Москви као заменик главної књиговође часопис-
 са за ћитовања и сјорії.
 Мој муж је директјор фирме за сїнализацију.
 Син Сїанислав је јосїдїїломац у Високој школи економије.
 Како си ти, Ађа?

Лариса Пањина, метар тридесет пет. Добила је чизме изнад колена. Наравно, оне су дугачке, читај: Лариси Пањиној скоро су до мини-сукње и није zgodно излазити на таблу. Тада Лариса Пањина узима маказе и њима вешто до колена цак-цак-цак усијан скај. И што је запањујуће – директно по рајсфершлусу, по рајсфершлусу. И патент, што је још занимљивије, после тога одлично ради!

Ађа, сећаш се школе 25?
То сам ја, Ира Писна. Сећаш се како смо ишли кроз њарк код тебе
кући? И како смо се њлашле оних из инђернајџа. Муж и ја смо
на северу јошово иза њоларној круђа. Имам двоје деце.
Како си њи, Ађа?

Ира Писна – отприлике истог раста као Пањина. Такође је седела у другој клупи у трећем разреду. Личи на моју немачку лутку

¹ Odnoklassniki.ru – назив друштvene мреже у Русији која окупља вршњаке из школе.

Марту. Када смо организовали с 3-б веселе трке, требало је заставицу предавати као штафету. И чим би ред дошао до Писне, ми смо, из свег гласа, викали Пи-са! Пи-са! Пи-са! 3-б је губио. А кад смо ишле кроз парк, Ира, сећаш ли се чега смо се играле? Бојим се чак и да изговорим чега смо се играле. Играле смо се породилишта! Вежбале смо да рађамо. И Ира је била боља тачно два пута. А и њена школска униформа је била краћа.

*

Била је таква игра узмеш и запалиш шибицу,
и њоме осветљаваш плафон рецимо сутерена,
пишеш док гори главно нисам рекла –
све то са затвореним очима, а шта ће испасти –
видећеш кад отвориш очи.
Ево стојимо заједно Владик Шевцов и ја,
виси сутерен тачно изнад мога даха,
Владик чујем како шибицом о кутију крес,
шта ли ће написати што је страшно и помислити – Ања?
Ања плус Владик плус
вруће је у сутерену,
како се плашим ватре тим пре што нас зову,
ја успоравам на Вла... гараж преко креча,
не отварај очи тамо је *јајшеволим* ситно
зној се појављује изнад усне Владик
овде су заградили улаз изведи ме бога ради
мама ме неће појести
тата ме неће одати
то је туђи улаз
то је капут срачунат на раст
хајде погледај овамо и прикована за плафон
дуго читам на страном језику
THE BEATLES

*Ања, ти се тошово уойиће ниси изменила.
Како ми је граио цишо сам те пронаццла!
А ја сам Људа Андрејева. Јави се, ако ме се сећаш.
Живим у Немачкој. Радим као медицинска сесѝра.
Како си ти, Ања?*

Људа Андрејева, плунута Циганка, тамнопута Људа ме назвала жидовком. Тихо само једном. И осим Људе – нико никада нико никада – или се једноставно не сећам. Људа стигла до тројке из

историје на тромесечју. И, Андрејева, шта имаш да нам кажеш о кримским ратовима, Дина Петровна с пунђом боје вишње спокојно лупка хемијском по истрошеној катедри. Људа Андрејева у сукњи од жерсеја са шлицевима – ко је то дозволио ал добро у суботу је распуст – дуго листа уџбеник историје, стојећи испред табле с бледоружичастом мапом. Одједном ево га – пада наша Андрејева. Колута очима и испада јој уџбеник историје. Чудни шлиц се отвара и види се дугачак шав на дебелим чарапама Андрејеве. Дина уписује тројку. Девојчице јуре по воду. Ја сам потпуно здрава, чујеш, Андрејева, али неколико пута сам тако пробала и увек успевала пуштали су ме кући.

*

Разредни се звао Лав Давидович као Троцки.
Физика физика трећи Њутнов закон
одговарам – он гледа и гледа у фалте на коцке,
шта има тамо
стојим испред огледала излазим на балкон,

*ако је маса колиџа А
већа од масе колиџа В,
онда је брзина колиџа А
дугло мања*

ако нестанем само ја
у овој школској борби без правила,
на земљи једнакост биће изражена
истим бројем мушкараца и жена.

Он ми шапуће на уво: научи цедуљу број пет,
научила сам, извукла другу с краја,
а Тоњка добила тројку и Троцки нестао за свет,
на матурско вече није дошао и не зна се је л било окршаја.

*мешак излеће из џушке досјева у љреду дрвену
он је сивављен на колиџа да ља возе у далеке земље
шинама
с комљензованим љрењем*

И ја сам прстом писала по води чак
да је сила акције једнака сили реак...

*

у другом сам хигијеничарка:
покажите манжете и нокте!
у трећем сам редар:
покажите свеске и лењир!
у петом сам председник одељења:
покажите за шта сте способни!
и никад нисам знала шта радити после,
кад сви већ покажу све,
зато сам и пропустила информатички бум крајем 80-их.

*

О, а да ли неко зна где је Владик Шевцов?
Ја знам! Имао је више среће него сви ми –
он је професионални наркоман,
продаје дедину библиотеку на Николајевки
право на асфалту.

*

Ато – ја волим
Аmat – он воли
Аtatus – ми волимо

Далеко у архиву је Еуклидова геометрија,
Птоломејева астрономија, римско право, хришћанска догма,
само граматика, све зрелија и све спретнија,
започиње говор о три лица и седи тамо као дома,
и једним лицем каже ничег се не плаши,
Ато, Аmat, Аtatus ми смо сви ко богови,
а другим лицем говор сав ишчаши,
више воли од LiveJournal-а блогове,
а трећа лица за њу уопште не вреде,
само верно *Ато* александријског кодекса
хвата се још увек за перо комад креде,
за кратку паузу сред гласовног распореда
пред тежак ризик изговор буде подесан.

Ања! То сам ојейј ја, Ира Писна, ѿиѿјала си ко је још од наших и
ево – Јура Адаменко, Жења Коваљов, Ијор Вајин, али ја сам била
само на Јуркином јробу.

*

Љуљашка се креће гласно,
као права летелица,
а шта даље – није јасно,
мисли мали пилот-тица,
какве видеће детаље,
ко ће рећи сиђи, гутај,
кад са ногу спадну сандале
и кад сунце стане насред пута.

Лазаренко је продавао-продавао станове и умро
Круглова је купила апарат за прскање десни, све време га носила
са собом и умрла
Семипалов је патентирао откриће, научио два додатна језика и умро
Савојска је носила све од природне материје, спавала гола, возила
електромобил и умрла
Федулич је радио у викендици, углавном на веранди, кувао на
ватри и умро
Вороњин је живео према свом биолошком сату и умро
Вороњина је живела према биолошком сату свог јазавичара и умрла
Својства зеленог чаја нису до краја проучена

АЗБУКА

„Мина је нашла малину”
„Вози се Васа сам”
Учитељ-уручитељ
Сићушног пасуса –

Да ли глад сад мину Мину?
Да ли весео је Василије?
Учитељу нек је свето име твоје
Твоје презиме нек сија

Превела с руског
Корнелија Ичин